

til den Mængde Embedsmænd, som dermed skal forbindes. Jeg ved vel, at Thinget i sin Tid har vedtaget at gaa med til Bevillingen af et Laboratorium. Det kan ogsaa være, at et saadant vilde være nyttigt, men jeg vil dog henstille, om vi, dersom vi skulle have et saadant, da ikke kunne nøies med at henvise disse Sagers Afgjørelse til Landbohøjskolens Forsøgslaboratorium. Det kunde mulig være til stor Gavn for Videnskaben derude at hysle med flige Ting, og Beføstningen vilde ogsaa derved blive mindre. Man vil maasse saa sige, at der saa skulde flere Kræfter til ude paa Landbohøjskolen. Ja, det er muligt, at man vilde komme til at give nogle flere Assistentter eller Sligt, men det maatte man finde sig i. Skulde man imidiertid gaa ind paa at indrette et saadant Laboratorium, vilde jeg gjerne følge det ærede Medlem for Ribe (Bust), der talte for at et saadant skulde ligge et Sted i Provindserne, thi jeg tror ikke, det behøver at ligge i Kjøbenhavn. Det forekommer mig i det Hele, at det virkelig maa komme dertil, at vi maa se saa vidt muligt at drage disse forskellige Indretninger bort fra Kjøbenhavn og ud i Provindserne, ikke alene for den store Nytte, det er til i selve Provindserne at have en saadan Anstalt eller lignende, men ogsaa fordi vi herinde blive altfor meget overfyldte med saadanne. Forslagets § 1, 2det Stykke, kommer saa med de saakaldte Pøsefiggere; dem har jeg aldeles ingen Brug for, og jeg kan ikke være med til at bevilge dem. Naar vi faae dem ansatte, vilde det blive ti Gange værre med dem end med Politiet. Jeg kunde allerede ønske, at vort nuværende Politi kom til at staa i en bedre Forbindelse med Befolkningen, dels igjennem Valget af dem, dels igjennem Lønnen, saa at det virkelig blev et kommunalt Politi, mere end det nu er, men disse Mænd, der her foreslaas, vilde endnu ganske anderledes end det nuværende Politi kunne genere Befolkningen, selv paa Steder og ved Leiligheder, hvor det aldeles ikke gjøres nødigt. Jeg har derfor ingen Brug for dem i den Skikkelse, hvori de foreslaas. Er det nødvendigt, at vi skulle have saadanne, da lad os overlade det til Kommunerne, lad det være Kommunerens Sag at faae anstillet Underfølgelse, hver indenfor sin Kreds, om flige Bedragerier finde Sted. Lad dem indlevere de forskellige Ting til Laboratoriet, om vi faae et saadant, for at det kan undersøges, om der virkelig er Bedrageri til Stede. Jeg haaber altsaa, at Thinget ikke gaar med til dette Forslag i den Skikkelse, det nu har. Iøvrikt er jeg enig med det ærede Medlem for Ribe Ants 3die Valg-

heds (Bust) i et Par Punkter, som han fremdrog. Jeg er enig i, at den, som en Gang er stemplet for at have gjort flige Bedragerier, ikke skal slippe med en lille Bøde, men at han virkelig skal have den Straf, han fortjener som Bedrager, og at Alverden faar at vide, at han har begaaet sit Bedrageri. Jeg er fuldstændig enig i, at dersom vi skulle til at have fat i Bedragerne, skulle vi behandle dem som saadanne og ikke fare lempelig frem, men jeg vil dog endnu en Gang henstille til Thinget, om det er saa nødvendigt at gaa til de store Beføstninger, som Drettelsen af et Laboratorium og flige Ting ville medføre, og til den Ulempe, Bøven i det Hele vil medføre.

Meergaard: Jeg skal paa Sagens nærværende Stadium kun gjøre ganske faa Bemærkninger. Jeg skal da først sige, at jeg ikke kan se rettere, end at dette Forslag baade stiler mod at afhjælpe en Trang og virkelig ogsaa afhjælper den. Jeg har jo ogsaa i den Henseende en tidligere Afstemning her i Folkethinget at støtte mig til, idet det, der er Hovedsagen her, nemlig Drettelsen af et Laboratorium, er Noget, der er blevet godkendt ved Folkethingets tidligere Holdning, saavidt jeg erindrer i Samlingen 1879—80, da Sagen blev viist tilbage til Udvalget, Udvalget forstærket med flere Medlemmer, og det saaledes forstærkede Udvalg fremkom med en Indstilling, der i ikke uvæsentlige Henseender gaar ud paa det Samme som dette Forslag, kun at de 10, der før blev kaldt for „Pøsefiggere“, ikke vare med. Men Laboratoriet blev foreslaaet af Udvalget og godkendt af Thinget. Jeg kan som sagt ikke se rettere, end at der herved afhjælpes en virkelig Trang. Det er jo Alle og Enhver bekendt, at der i det daglige Liv foregaar mangfoldige Forfalskninger. Det viser sig, naar man gennemlæser Domsamlingerne, at det ikke er saa ganske faa Tilfælde, der allerede nu falde ind under Domstolene, men det Beklagelige ved Sagen er, at mange, mange flere Tilfælde falde udenfor. Ganske simpelt fordi det Apparat, der er i Bevægelse for at gribe ind i flige Tilfælde, er saa ganske overordentligt ufuldkomment og besværligt. Jeg kan ikke give dem Ret, som sige, at den frie Konkurrence vil kunne udjævne disse Sager af sig selv, vil kunne være det fornødne Korrektiv, det modbeviser Erfaringen i højeste Grad. Den frie Konkurrence kan være meget god i mange Tilfælde, men i dette Tilfælde her er den aldeles ingen Garanti. Ivertimod, jo mere de enkelte Detailhandlere maa anstrænge sig, mangede Gang ved rent hum-